

Sygn. akt VI RCa 361/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Niewiadomska (spr.)

Sędziowie: SO Zofia Rutkowska

SR del do SO Barbara Kokoryn

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa C. K.

przeciwko E. K.

o uchylenie lub obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 5 listopada 2013 roku

sygn. akt III RC 455/13

apelację oddala.

Sygn. akt VI RCa 361/13

UZASADNIENIE

Powód C. K. wniósł o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego względem jego córki E. K.. Następnie sprecyzował żądanie pozwu wskazując, że wnosi o uchylenie alimentów, ewentualnie o ich obniżenie z kwot po 400 zł miesięcznie do kwot po 100 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu podał, że pozwana ukończyła jeden kierunek studiów w czerwcu 2011r., zaś w czerwcu 2013r. ukończy drugi. Dodatkowo wskazał, że ma ona obecnie (...) lat.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o jego oddalenie w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że od października 2013r. będzie kontynuować edukację na studiach magisterskich odbywanych w systemie stacjonarnym, wobec czego alimenty są jej niezbędne do zaspokojenia swoich usprawiedliwionych potrzeb.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 roku w sprawie III C 455/13 obniżył z dniem 01 lipca 2013r. alimenty na rzecz pozwanej E. K. z kwoty po 400 złotych miesięcznie zasądzone od powoda C. K. wyrokiem

Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 12 maja 2008r. w sprawie III RC 273/08 do kwoty po 150 (złoty miesięcznie, płatnych z zachowaniem dotychczasowych warunków i terminów płatności z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, natomiast w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Zdaniem Sądu Rejonowego, powództwo o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego nie zasługiwało na uwzględnienie, natomiast powództwo o obniżenie alimentów było częściowo zasadne.

Wskazano, pozwana przez okres studiów nie uzyskiwała stałych dochodów, a tym samym nie uzyskała samodzielności. Podejmowanie prac dorywczych w charakterze korepetytorki nie może być przesłanką do uchylenia obowiązku alimentacyjnego rodzica względem pozwanej, ale świadczy o wykazywaniu przez nią starań o zdobycie własnych dochodów. Pozwana poszukuje obecnie zatrudnienia, jednak nawet gdy będzie wykonywać już pracę, będzie to najprawdopodobniej praca w niepełnym wymiarze czasu pracy i nie pozwoli jej na samodzielne utrzymanie. Pozwana musi bowiem uczęszczać na zajęcia przewidziane programem studiów, a nadto znaleźć czas na naukę. Wobec powyższego okoliczność powyższa może zdaniem Sądu rzutować jedynie na obniżenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego, nie zaś na ustalenie jego wygaśnięcia. Jednocześnie zdaniem Sądu pozwana może podjąć zatrudnienie, łącząc je ze studiowaniem.

Jednocześnie wskazano na sytuację finansową powoda, która jest obecnie zła. Powód posiada bowiem liczne zobowiązania finansowe, a wobec niego toczy się postępowanie egzekucyjne w ramach którego dokonywane są potrącenia w wysokości około 700 zł miesięcznie. Zdaniem Sądu I instancji zasadnym było obniżyć alimenty do kwot po 150 złotych miesięcznie. W ocenie Sądu kwota ta leży w granicach możliwości finansowych powoda i jest na tyle symboliczna, że nie spowoduje niedostatku powoda. Podnieść także należy, że kwota ta jedynie w niewielkim zakresie pokrywa usprawiedliwione potrzeby pozwanej, która jednak dzięki własnemu zaangażowaniu będzie w stanie ukończyć studia i uzyskać samodzielność życiową.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód.

Zdaniem apelującego córka jest dorosła i ma wystarczające wykształcenie aby podjąć zatrudnienie i zarabiać na swoje utrzymanie. Jednocześnie podkreślił swój zły stan zdrowia i bardzo ograniczone możliwości zarobkowe, które uniemożliwiają mu na alimentowanie córki w dotychczasowej wysokości. Powód podkreślił, że nie uchyłał się dotychczas od płacenia alimentów, jednakże aktualna sytuacja materialna uniemożliwia mu na dalsze łożenia na rzecz córki.

Pozwana w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie, argumentując to trafnością rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd Rejonowy. Podała, że wyrok Sądu Rejonowego jest bardzo korzystny dla powoda, gdyż ponosi on w zdecydowanie niewielkim stopniu koszty związane z jej utrzymaniem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, a zajęte stanowisko w przekonujący sposób uzasadnił w pisemnych motywach orzeczenia.

Zgodnie z treścią art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. obowiązek alimentacyjny ustaje wtedy, gdy uprawniony uzyska zdolność do samodzielnego utrzymania się.

W ocenie Sądu Okręgowego argumentacja powoda, oparta o dyspozycję art. 133 § 13 kro, nie jest trafna, a tym samym jego powództwo w tym zakresie nie mogło zostać uwzględnione. W niniejszej sprawie uznać należy, że pozwana nie uzyskała jeszcze możliwości całkowicie samodzielnego utrzymania się. Słusznie podniósł Sąd Rejonowy, że obowiązek alimentacyjny nie jest w żaden sposób limitowany wiekiem uprawnionego, stąd mimo osiągnięcia pełnoletności,

dziecko jest nadal uprawnione do świadczeń alimentacyjnych, pod tym wszakże warunkiem, iż nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. W orzecznictwie Sądu Najwyższego za jedną z przesłanek od których istnienia zależy jest obowiązek alimentacyjny, pomimo osiągnięcia przez dziecko pełnoletności, uznaje się pobieranie przez dziecko odpowiedniej ze względu na jego możliwości i zdolności nauki celem przygotowania się do przyszłej pracy, w tym nauki w szkołach wyższych (wyrok S.N. z 14.11.1997r. III CKN 257/97 OSNC 1998/4/70). Nadto jak podniósł Sąd Najwyższy w wyroku z 12 lutego 1998r. w sprawie o sygn. akt I CKN 499/97 (Lex Polonica nr 346264) (...) pozwany nie może uchylać się od obowiązku alimentowania studiującego syna przez powoływanie się na to, że mógłby on już „utrzymać się samodzielnie”, gdyby przerwał studia i podjął pracę zarobkową. (...) Ewentualny brak pozytywnych wyników studiów uzasadniłby ustanie obowiązku alimentacyjnego pozwanego.

W niniejszej sprawie pozwana ukończyła studia I stopnia na dwóch kierunkach, podczas których raz korzystała z urlopu dziekańskiego – będąc w tym czasie na wolontariacie w H.Po uzyskaniu stopnia licencjata na kierunku (...)w 2013r podjęła uzupełniające studia magisterskie. Aktualnie jest studentką II stopnia studiów, uczy się i składa wymagane egzaminy. Powyższą aktywność edukacyjną pozwanej należy w pełni zaaprobować, gdyż podejmowane przez nią starania będą miały bezpośrednie przełożenia na znalezienie zatrudnienia w przyszłości. W związku z powyższym uznać należy, że aktywność pozwanej na niwie akademickiej znacznie ogranicza jej czas wolny i praktycznie uniemożliwia podjęcie zatrudnienia. Przez to pozwana jest pozbawiona stałego źródła dochodu. Oceny takiej nie może zmienić fakt udzielania przez nią dorywczo korepetycji, czy też poszukiwanie przez nią zatrudnienia. Powyższe starania pozwanej nie pozwalają przyjąć, że jest ona w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie, może rzutować jedynie na obniżenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego, nie zaś na ustalenie jego wygaśnięcia. Ustalając nową wysokość obowiązku alimentacyjnego Sąd Rejonowy miał na uwadze, że pozwana może podjąć zatrudnienie, łącząc je ze studiowaniem, zaś fakt, że posiada już ukończony I stopień studiów, powinien ułatwić jej znalezienie pracy. Okoliczności te, tj. ukończenie I stopnia studiów, wiek pozwanej i zdobyte doświadczenia, uzasadniają obniżenie alimentów na jej rzecz. Nadto nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w kwestii wysokości alimentów, miała sytuacja materialna powoda, którą obiektywnie należy ocenić jako ciężką. Tym niemniej kwota 150 złotych miesięcznie, leży w granicach możliwości finansowych powoda, jest wręcz symboliczna i nie spowoduje niedostatku powoda.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na zasadzie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, oddalił apelację powoda.